

Tarnobrzeg

(źródło: www.tarnobrzeg.pl)

KOŚCIÓŁ ŚW. GERTRUDY I MICHAŁA ARCHANIOŁA

Wielowieś - pierwotna nazwa łacińska Magnavilla, według Jana Długosza Wyelyawieś, to stara nadwiślańska osada, założona w XII wieku. Była fundacją rodu Mądrostków. Do czasu zbudowania kościoła należała prawdopodobnie do parafii grodzkiej w Sandomierzu. Już w 1215 r. została erygowana parafia i włączona do diecezji krakowskiej. Przez Wielowieś według tradycji przechodzili: św. Jacek, bł. Czesław, bł. Królowa Jadwiga. Od czasu zaborów Wielowieś należała do diecezji przemyskiej.

W 1861 r. Matka Kolumba Róża Białecka założyła w Wielowoli Trzeci Zakon Polskich Sióstr Dominikanek Czynnych. Siostry prowadziły szkoły, opiekowały się chorymi, a w czasie epidemii cholery (1872) grzebały zmarłych. Kaplicę św. Gertrudy - patronki parafii, wybudował włościanin z Koćmierzowa, jako wotum wdzięczności za uwolnienie z niewoli tatarskiej. Do tej kaplicy dobudowywano kolejno drewniane kościoły, które uległy spaleni. Obecny kościół zbudowano w 1884 r. staraniem ks. Władysława Ciechanowicza, a poświęcono w 1902 r. Rozbudowany został w 1934 r. Obok kościoła dzwonnica z końca XIX wieku. W kaplicy św. Gertrudy ołtarz uchodzi za "bardzo stary". Stacje drogi krzyżowej z 1920 r. Od 1985 r. prowadzi się prace konserwacyjne i remontowe. Odnowiono otoczenie kościoła, kościół otynkowano, pomalowano dach. Wiele uwagi poświęcono modernizacji wnętrza kościoła. Parafia posiada akta parafialne od 1787 r.

źródło: <http://www.sandomierz.opoka.org.pl>